

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVI. ZATURDAG den 20sten SEPTEMBER, 1828. N. 38.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe William Lee.

Uittreksels uit Buitenlandsche Nieuwspapieren.

Het Britsche gouvernement begint langzamerhand, de havens der Engelsche kolonien open te zetten voor de vaartuigen der Vereenigde Staten van Noord Amerika. De eerste stap hiertoe was het verlof aan Amerikaansche vaartuigen om zout en vruchten te vervoeren van de bovenwinds eilanden. Naderhand is de haven van Tortola opengezet geworden, voor den handel van Amerika; en thans mogen de Amerikanen Pork and Beef (Spek en Vleesch) op al die eilanden invoeren.

Toen de havens van de Engelsche eilanden voor de Amerikaansche vaart gesloten werden, voedden wÿ de gedachte dat dit verbod voor ons eilandje eenig voordeel zoude aanbrengen; maar helaas! het is bÿ de hoop gebleven. Wÿ dachten dat de goede haven van Curaçao de gevaarvolle ree van St. Thomas zoude afbreuk doen en wÿ ons zout gereedelÿk aan de Engelsche vaartuigen zouden vertieren, terwÿl de Noord Amerikanen teffens hun flour, beef and Pork, &c. voor de Engelschen hier in depôt zouden aanvoeren; doch wÿ werden in onze hoop teleur gesteld.

Onder dagteekening van Brussel van den 19den Junÿ, vinden wÿ, dat de tÿding wegens het huwelÿk van Prins Gustaaf van Zweden met Princes Mariane der Nederlanden uit onderscheidene plaatsen bevestigd wordt.

Aangezien Prins Gustaaf de eenige erfgenaam is van wÿlen zÿne tante Keizerin Elizabeth van Rusland, bezit hÿ aanzienlÿke goederen en heeft behalven dien eene aanspraak op eenige schadevergoeding.

Men meldt teffens dat, na dat de Prins genaturaliseerd zal zÿn, hÿ benoemd zoude worden tot Groot Meester der Artillerie en in den Haag resideren, in het paleis van wÿlen Princes van Oranje, des konings moeder. Eenige personen hebben zelfs verhaald dat het huwelÿk op den 24sten Augustus, op Zÿner Majesteits geboorte dag, zoude plaats hebben. Anderen zeggen dat dit huwelÿk reeds voltrokken is.

Het *Journal General du Commerce* van Amsterdam, meldt dat er een voorstel zal gedaan worden aan de Staten Generaal, om een gedeelte der Nationale Militie naar de kolonien te zenden.

De koning van Spanje heeft bevel gegeven dat er een observatie corps van 10,000 man op de grenzen van Portugal moest bÿ een trekken, zonder twÿfel om de aanhangers van Miguel te helpen, zoo zÿ te kort mogten schieten.

Frankrÿk is er nog verre af om op eene bestendige rust te kunnen hopen, daar de liberalen de hervormingen verder willen uitstrekken dan de koning en zÿne ultramontanen het willen. Na dat de koning genoodzaakt was geweest, om zÿne ministers af te danken en hen door liberale ministers te doen vervangen, is er in de kamer der vertegenwoordigers een voorslag doorgegaan om het afgezette ministerie als verraders van het vaderland en dieven der publieke schatkist te verklaren. De verdere pogingen der liberalen hebben gestrekt om de Jezuiten uit Frankrÿk te verbannen.— Thans willen zÿ hervormingen hebben aangaande de verkiezingen der leden voor de kamer. De Ultra dagbladen melden dat als de liberalen thans nog meer veld winnen, Frankrÿk eene Republiek zal worden, onder den naam eener Monarchie.

De regeerende Groot Hertog van Saxen Weimar heeft eene subiete dood gehad.— Hÿ stond aan het venster een cigaar te rooken, toen de knecht met een kom soep aankwam; hÿ kreeg eene beroerte en was plotseling overleden.

De keizer van Rusland schÿnt in geheel andere gedachte te verkeeren nopens het gevecht te Navarino dan het Ministerie in Londen, want terwÿl deze de verrigting van Admiraal Codrington schÿnt aftekeuren, beloont de keizer hem met eereteekens.— Thans heeft de Admiraal een sabel van groote waarde ontvangen van den keizer, als een geschenk ter gedachtenis van het roemrÿke gevecht van Navarino.

De koning en koningin van Spanje zÿn op den 3den Junÿ van Pampeluna naar San Sebastiaan vertrokken, op hunne pleizier reize door de provintien van Barque. Zÿ hadden bÿna onder een der voor hun geregte triomph bogen bedolven gebleven, want nauwelÿks waren zÿ onder een dier bogen doorgereden, of de gansche boog stortte in, waarbÿ verscheidene personen gewond werden.

De Serviers zÿn zeer verbitterd tegen de Turken, en de Russische zendelingen hebben niet weinig hun best gedaan, om deze verbittering aantehitsen. De Generaal Milosch, het opperhoofd der kristenen in die provintie poogt vruchteloos hen tot gehoorzaamheid te brengen; zÿne proclamatien worden in den wind geslagen en hÿ wordt verdacht gehouden van met de Turken in verstandhouding te zÿn. Al de boeren van het distrikt van Kroÿ, van den bergTcheme tot zoo ver als de Timok (eene rivier welke zich in de Donau uitstort) beneden Regotice, zÿn in opstand en hebben zich gewapend, wachtende slechts op de aankomst van de Russen in de neder Chÿl (een gedeelte van Wallachie) om den *Labarum* van den Czar op te hÿsschen.

De inwoners van de gebergten Haiducks, zoo ver tot Parabin Palanka en de bergketen van Statova zÿn mede in opstand tegen de Turksche gezaghebbenden. De popen of priesters hebben een'brief doen rond gaan, welke zÿ zeiden dat van den Hemel gevallen was, waarin zÿ al de kristenen uitnoodigen om zich te wapenen voor het kruis, hetwelk staat geheven te worden op de minarets van St. Sophia.

Er zÿn benden van Pandoeren verscheenen met den standaard van het kruis, in de ommestreken van Maldanber en Passarowitz; en de garnizoenen van de Tacticianen te Belgrade en Semendria bevinden zich in de grootste ongerustheid en zÿn in verwachting hulpe te erlangen van de Oostenrÿkers, hunne goede en getrouwe bondgenooten.

De Armenische Katolieken woonachtig te Smÿrna, zÿn door den Armenischen Aartsbisschop bÿeen geroepen en een firman van den Grooten Heer medegedeeld geworden, waarin zÿ bevolen worden tot de Schismatieke kerk overtegaan, op bedreiging van op dezelfde wyze als hunne broeders in Konstantinopolen gestraft te worden.

De Aartsbisschop erkende hun goed gedrag, hunne naauwkeurigheid in de betaling hunner belastingen en in de trouwe vervulling hunner pligten jegens het gouvernement, en vermaande hen om wel te overwegen de stappen die zÿ nemen moesten.

De Katolieken gaven te kennen dat hun antwoord hierna hetzelfde zal zÿn als dat, hetwelk zÿ thans geven: dat zÿ verpligt zÿn te blÿven in het godsdienstig geloof van hunne vaders, in weerwil van alle gevaar en opofferingen; dat zÿ steeds getrouw aan hunnen souverein zouden blÿven, maar dat hun geweten hen iets oplegt, waarover zÿ niet beschikken kunnen.

Er zÿn geene verdere maatregels genomen over dit onderwerp.

Onder dagteekening van Bucharest den 30sten Mei leest men dat de belegerden in Braila een' wapenstilstand van drie dagen verzocht hebben; hetgeen hen door de Russen geweigerd is. De plaats is in eenen goeden toestand en voorzien van overvloedige levensmiddelen. Er zÿn hier maar weinige troepen. Op den 28sten hebben 6000 man troepen orders bekomen om onverwÿld naar Klein Wallachie optetrekken, om dat er tÿding ontvangen was, dat de Turken een korps te Calesat, tegen over Widdin, verzameld hebben; en dat zÿ aldaar verschansd zÿn.

Men meldt op den 20sten Junÿ, dat de expeditie van Toulon op den 13den vertrokken is, bestaande uit een linie schip, vier fregatten, eenige kleine vaartuigen en twee en dertig transportschepen. Derzelver eerste bestemming zal naar Cadix zÿn om de Fransche troepen in garnisoen aldaar intescheepen en dan het andere ware oogmerk te gaan uitvoeren; dat namelÿk om de Egÿptenaren uit de Morea te verdrÿven en hunne plaats zoo lang in te nemen.

Een schets van den tegenwoordigen toestand der Geestelÿkheid in Frankrÿk.

Er zÿn 5 Kardinalen met 30,000 franken inkomen s'jaarlÿks.

14 Aartsbisschoppen met 25,000—die van Parÿs met 100,000.

66 Bisschoppen met 15.000.

468 Vikarissen Generaal met 4.000.

684 Kannonikken met 2.000: eenigen met 1,500 en eenige weinigen met 4,000.

3,083 Pastoors van de Kantons—die der 1ste klasse met 1,500 en die der 2de klasse met 1,000.

22,475 Bedienaars der Parochien met 1,000.

5,765 Vikarissen: die der steden niets; die in het land zÿn met 300.

439 Kapellans, } bÿ de regementen,
839 Almoeseniers, } &c. met 2.000.

1,976 die in de Parochien wonen, niets.

1,044 Priesters: Bestuurders en Leeraren op de Seminarien, welken door de Universiteit betaald worden.

Het getal geestelÿken moet volgens het besluit van het gouvernement bestaan uit 52,475, hetwelk eene evenredigheid geeft van een priester voor elke 550 zielen der Roomsch Katolÿke bevolking; en thans zÿn er niet meer in dadelÿken dienst dan 36,649, zoo ontbreekt er nog een getal van 15,826.

Men telt 13,493 geestelÿken boven de 60 jaren en 2,328 welken geene diensten meer kunnen verlenen, als zÿnde zÿ oud en ziekelÿk.

In 1827 stierven er 1,149 priesters in dadelÿken dienst.

Frankrÿk heeft 39.381 gemeenten; 2,842 kantons; 277 distrikten en 86 departementen.

Er zÿn omtrent 45,500 Parochiale kerkgebouwen.

De inwoners van alle godsdiensten beloopen op 31,845,428.

KENNISGEVING.

DE Belastingschuldigen aan het Patentregt gelieven hierdoor kennis te dragen, dat de nog onbetaalde Rekeningen voor die belasting over Maart, April, Mei en Juny d. j. op aanstaanden Woensdag den 24sten dezer ter geregtelyke invordering aan den Commissaris van Policie zullen worden ter hand gesteld door den ondergeteekende

Ontvanger by het Algemeen Bestuur,
C. L. VAN UYTRECHT.

Den 17den September 1828.

KENNISGEVING.

DE ondergeteekende vindt zich verpligt den belanghebbenden te herinneren aan de bepalingen die ten opzigte der betaling van de belastingen op eigendommen en bezittingen en voor het personeel en mobilair gemaakt zyn by Gouvernements Publicatien van den 13den February en 10den Maart dezes jaars; namelyk, dat dezelve alle drie maanden zal moeten plaats hebben, zonder verdere aanmaning na de bezorging der rekeningen; wordende het echter verstaan, dat in dit jaar, de eerste termyn gerekend is van den 1sten Maart tot 30sten Juny, en dat men vervolgens, kwartaalswyze de betaling zal te gemoet zien.

De Ontvanger by het Algemeen Bestuur,
C. L. VAN UYTRECHT.

Den 19den September 1828.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 19den September 1828.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 19 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

DE genen die verlangen mogten Een Wissel van omtrent ƒ2,700 te bekomen, welke door den Weledelen Gestrengen Heer Kommandant van Zyner Majesteit Brik de Valk, op Z. E. den Minister voor de Marine en Kolonien zal getrokken worden, gelieve daartoe inschryving te doen by beslotene biljetten, die uiterlyk op Donderdag den 25sten dezer des middags te 12 ure aan boord van gemelde brik moeten ingeleverd worden; en zal de Wissel aan de genen, die de voordeeligste inschryving hebben gedaan, worden toegewezen.

De fungerende Schryver,
D. SPANJAARD.

Den 19den Sept. 1828.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—SEPTEMBER.

15. brik Henry, Howland,	New York
17. golet Gran Maria, Snitzer,	Maracaybo

UITGEKLAARD—SEPTEMBER.

12. bark Dandy, La Roche,
13. golet Carmelita, Rotjes,
15. —— Esperanza, Van Eyken,
—— Dolorita, Barros,
18. —— Generaal Barnes, Long,

Sedert de herstelling der Jezuiten door den voormaligen Paus, was dat broederschap, begunstigd door de Bourbons, in Frankryk ingedrongen. Zy hadden er kweekscholen gesticht om er de jongelieden opteleiden tot geestelyken dier orde. Het getal dier Collegies beliep in latere tyden ten getalle van acht. Zy droegen echter den naam van kleine Seminarien en gingen door als kweekscholen, waarin de jongelieden welke zich den geestelyken stand wydden, voorloopig geoeffend werden om naderhand op de Bisschoppelyke Seminarien geplaatst te worden.

Den 20sten Jan. ll. was er in de kamer der gedeputeerden te Parys na lang debatteren, besloten om de Jezuitsche Collegies te doen sluiten. Ten dien einde werd er eene Commissie benoemd die onderzoek moest doen of het al of niet nadeelige wegens het bestaan dier Collegies. Deze Commissie heeft door den bisschop van Beauvais den koning een berigt ingediend, waarin het nadeel dier Collegies betoogd wordt, en den koning verzocht om ze te vernietigen. De koning kon er echter niet toe overgaan, doch toen de stem van het volk zoo dringend werd, en alle ministers om hun ontslag verzochten, was de koning genoodzaakt toe te geven en by eene koninklyke ordonantie werden de gemelde Collegies of kleine Seminarien vernietigd.

Welk een beklagenswaardig land waar elk goed besluit den koning moet afgewongen worden, door hem in het verschiet de volks bewegingen van 1827 en de revolutie van 1793 te doen zien, terwyl de koning den lyn maar wat viert om hem naderhand des te sterker weer intepalmen.

Hoezeer moet verder de bewering van sommige Duitsche onpartydige schryvers waar zyn, welke zeggen, dat het verlichtste gedeelte der Belgen, welke eertyds zoo zeer aan Frankryk gehecht was, thans hoe langer hoe meer afkerig wordt van dat ryk, wanneer zy deszelfs koning met hunnen eigen monarch vergelyken. De eerste doet geene concessie tot heil zyns volks als door afpersing; de andere beyvert zich om die inrigtingen te maken welke het geluk zyner onderdanen kan bevorderen. Deze overweging maakt hun het Huis van Oranje nog dierbaarder.

Zoo verhaalt men, dat toen onze Koning het eerste in 1814 zyne intrede in Gent deed, de burgers aldaar geene vreugde kreten deden hooren, welke eensdeels nog gehecht waren aan Frankryk en anderdeels een vooroordeel tegen den koning hadden wegens de gelyke vryheid aller eerdiensten. Hierop zoude Z. M. gezegd hebben tegen zyne vrienden: "de Belgen kennen my nog niet; ik kan het hun niet kwalyk nemen dat zy my niet toejuichen, doch ik hoop dat zy anders over my zullen denken, wanneer zy my zullen kennen." In de laatste tyden is ook gebeurd hetgeen de koning voorspelde. In deze tyden, by de inkomst van dien vorst in die stad weergalmt de lucht van: leve de Koning! leve Oranje! De Gentenaars hebben dubbel reden om dien vorst te beminnen. Onder andere weldaden door Z. M. aan die stad geschonken, munt vooral uit het kanaal naar Ter Neuze, waardoor thans zware vaartuigen van de stad Gent naar zee varen en deze plaats nu regtstreeks hare voortbrengselen naar alle deelen der wereld afzendt en hare benoodigdheden uit dezelve terug ontvangt.

De geschiedenis levert weinig voorbeelden op van vorsten jegens wien de volks vooroordeelen zoo zeer in liefde verkeerd zyn. Zy levert meerdere voorbeelden op van vorsten jegens wie de hoziannas het kruist hem, vooraf gingen.

Wy Nederlanders mogen ons gelukkig achten in het bezit van een' vorst die al zyne vermogens en krachten alleen besteedt aan het welzyn zyner onderdanen, Wy zullen nog eene byzonderheid aanhalen jegens den tegenwoordigen koning van Groot Brittanje om den onzen, die van alle hofvermaken en verkwistingen vervreemd is, met eerstgemelden vorst te vergelyken.— Zy is van een zeer beroemd schryver, een door geheel Europa vermaard man, namelyk van C. Dupin, in zyne reize door Groot Brittanje.

"De stad Brighton bevatte in de volkstelling van 1821, ruim 25 000 inwoners.— Derzelver volkrykheid is sedert 1811 verdubbeld. Deze sterke aanwas spruit voort uit het verblyf, dat er de Souverein houdt, die er Arabische stallen en Chineesche pavilloenen heeft doen bouwen; en waar dan menigvuldige harddraveryen gehouden worden." Men kan zich verbeelden de sommen die er de vorst verkwist, wyl daardoor ruim 12,000 menschen hun bestaan vinden.

De geleerde Roscoë die de Engelsche lektuur door zoo vele schoone produkten zynes geestes had verrykt, voornamelyk door zyne werken over de Italiaansche geschiedenis der middeleeuwen, zag zich door een ongelukkig toeval in schulden gestoken en was genoodzaakt om zyne beroemde boekery te Liverpool, waaronder vele oude handschriften waren, te verkoopen. Het was een verlies voor de geletterde wereld, dat deze boekery die Roscoë zoo veel bouwstof voor zyne werken verschaft had uit zyne handen zoude vervreemd worden; daarop maakt Dupin nog de volgende aanmerking: "Zoo de monarch, toen hy vernomen had de nood, waarin een beroemd geletterd man zich bevond, slechts een klein gedeelte van zyne overtollige uitgaven toegewyd had tot de terugkooping der boeken van een doorluchtig schryver, om hen te bewaren voor derzelver bezitter en hem dus bouwstoffen te laten voor nieuwe meesters, zou dat niet opwegen tegen de Chineesche pavilloenen, de Arabische stallen, de honden, de paarden en de maaltyden?"

Het is bekend hoe eenvoudig Willem I. is in zyne hofhouding, hoe gering zyne personele uitgaven zyn, maar tevens hoe groot de gift is van dien koning by het weer opbouwen van eene afgebrande kerk, of by het daarstellen van nuttige inrigtingen.

MANIFEST

van het Columbiaansche Gouvernement omtrent de beweegredenen welke het heeft om oorlog te maken tegen het Gouvernement van Peru.

Het gouvernement van Columbia zich in de noodzakelykheid bevindende om tegen Peru te gebruiken die wapens welken aan haar de onafhankelykheid en vryheid gegeven hebben, vindt zich gebonden der publieke gevoelens, der andere staten van Amerika en aan alle natien de beweegreden aan den dag te leggen, welken hetzelve verpligten den oorlog te voeren tegen het grondgebied, waar het voormaals den vrede en voorspoed gebragt heeft.

Geene natie heeft zoo veel geduld noch zoo veel toegevendheid gebruikt als Columbia met Peru: Tergingen, beledigingen, misbruik, alles heeft zy uitgestaan om den vrede te behouden en eene scheuring te vermyden tusschen nieuw opkomende staten, wier belang het was, naauw vereenigd te zyn, zoo voor hunne verdediging, als voor hun geluk en hunnen voorspoed; maar het Peruaansche gouvernement dit alles niet achtende, ging voort met deszelfs beledigingen; en het is niet mogelyk meer te dulden zonder de nationale eer vaarwel te zeggen of zich onwaardig te maken, geteld te worden onder de onafhankelyke volken op den aardbodem.

De uitstekende diensten en heldhaftige opofferingen, welken Columbia gedaan heeft om Peru te bevryden van derzelver oude meesters, van de ontrouw harer kinderen, van den burger oorlog, der wanorde en der regeringloosheid, zyn zeer kenbaar. Toen alles verloren was voor Peru, toen zy geene hoop meer had van uitkomst, om dat de magt der vyanden te groot en de zedeloosheid algemeen was, toen riep zy Columbia te hulp, welke deze haar in overvloed aanbood; en God die de Columbianen beschermd heeft om hunne verdrukkers te vernielen en hun land te bevryden, beschermde hen om Peru ook te redden en haar te helpen uit de verachting en uit de nietigheid. Onsterfelyke overwinningen hebben hunne pogingen bekroond en dat land onafhankelyk gemaakt.

Het Kongres werd toen byeen geroepen, het erkende de dankbaarheid van het volk; en daar het de natie nog niet veilig oordeelde wegens den invloed der partyzuchtigen en de magt der regeringloosheid, verzocht het aan Columbia wederom eene afdeeling hulp troepen. Deze Republiek stemde toe dat hare troepen in Peru zouden blyven en aldaar de rust handhaven en de veiligheid verzekeren. Hier begon het Peruaansche gouvernement deszelfs beledigingen. Zonder de weldaad te erkennen welke het daarby genoot en vergetende alle eerlyk en edel gevoel, kochte het de hulp troepen om, hoezende hen in den geest van oproer en bewerkte dat zy hunne bevelhebbers afzetteden, en zich tot beslissers van het lot huns vaderlands verklaarden. Het is onmogelyk zulks in twyfel te trekken: want zoodanige in krygstucht geoefende militairen als de Columbianen zyn, gewoon hunne opperhoofden te gehoorzamen, hun gouvernement te eerbiedigen en aan wien de eer en den roem niet onverschillig zyn, zouden zonder eene zeer sterke verleiding, zonder opstookingen, welke alleen van de kant der gezaghebbenden in Peru konden komen, en zonder op eene krachtdadige bescherming van hare zyde te rekenen, niet durven onderstaan, hunnen pligt ontrouw te worden, hunne lauwrieren te bezoedelen en hunnen goeden naam te verliezen.

De band der vriendschap gebroken zynde met de genen die aanbevolen waren, de goede order en krygstucht onder de troepen te houden, weerhield niets het Peruaansche gouvernement vyandelyk tegen Columbia te handelen. Het ontwierp het plan, om in diepen vrede zich meester te maken van de drie zuidelyke provintien; en op dat de belediging grooter en pynelyker zy, besloot het in deze onderneming gebruik te maken van dezelfde Columbiaansche troepen, om die heilig schennis uittevoeren en hun vaderland te vernielen.— Onder betuiging van vriendschap en belofte van met Columbia de beste eensgezindheid te houden, bewerkte het Peruaansche gouvernement het verraad onder de troepen dezer Republiek; en zulks tot deszelfs voordeel, ter beloning der uitstekende diensten, welken hetzelve nog korten tyd geleden ontvangen heeft, en nog niet vergeten kunnen zyn.

De komst der afdeeling hulp troepen was alleenlyk beraamd met hem die zich noemde kommandant generaal derzelve, een voornaam medepligtige in den opstand. Er

werd vooraf geene kennis gegeven aan het gouvernement van Columbia noch aan deszelfs agent in Lima; deszelfs bevelen noch den generaal, dien Peru verzocht had, om het bevel te voeren, werden niet afgewacht, alles werd met grooten spoed en in de diepste geheimhouding voorbereid; en op dat men de bedoelde vÿandelÿkheid en het oogmerk dier troepen niet betwÿfele, werd de haven van Callao, gedurende de inscheping in beslag gehouden; en de oorlogs vaartuigen en transportschepen, na een gedeelte der troepen ontscheept te hebben, bleven vóór de haven van Guaÿaquil eenige dagen kruizen, verbeidende den uitslag der onderneming. De voorzienigheid verÿdelde de ontwerpen der verraders, en vernietigde de onderneming der vÿanden; maar het gouvernement van Peru is aansprakelÿk voor die onderneming en voor de nadeelen welken Columbia, eenigen tyd geleden, heeft.

De agent van deze Republiek vernam de komst dier troepen toen zÿ reeds ingescheept waren. Hÿ betoogde en verzette zich krachtdadiglyk tegen alles wat gedaan werd, maar zÿne betoogingen en verzettingen werden in den wind geslagen en hadden geen ander gevolg, dan dat hÿ met bitter haat vervolgd werd, ja zelfs tot zoo verre dat zÿ hem uit het land weg zond, en niet meer tÿd gaf om zich tot zÿn vertrek te bereiden dan achtien uren; vervolgens werd hÿ op eene schandelÿke en verontteerende wÿze onder eene geleide aan boord gebragt en aldaar gevangen gehouden, zonder oorzaak, zonder reden en zonder eenige de minste waarschÿnlÿkheid van schuld.

Toen de order in de zuidelÿke departementen hersteld werd, ontvlugtten de verraders, welke aldaar de onlusten verwekt hebben, de band der nationale geregtigheid, en namen de wyk naar Peru, waar zÿ niet alleen opgenomen werden, maar waar men hen met lofstuitingen bekroonde voor hun verraad, voor hunne euveldaad en voor hun slecht gedrag.

Hunne opneming is zoo veel te meer schandelÿk, daar die Colombiaansche officieren, welken geen deel genomen hebben in hunne slechtheid tegen alle bestaande wetten uit Peru gebannen werden, als verdachte personen. De straf is het deel geweest der eerlÿke en vreedzame Columbianen en de kwaaddoenders en misdadigers zÿn beloond geworden en in aanzien gebleven.

Het gouvernement van Columbia bleef stil en beantwoorde door deszelfs stilzwÿgenheid al de beleedigingen welken men hetzelve aandeed. Het zond een officier met depechen naar Bolivia, men hield hem aan in eene haven van Peru en verpligtte hem naar Callao te reizen. Hÿ was genoodzaakt de korrespondentie welke men hem ontnam afdwingen in zee te werpen; men vervoerde hem naar Lima, waar hÿ langen tÿd opgehouden werd. De Vice President dezer Republiek zond met een zyner aides-de-camp aan den President van Bolivia, de degen, welke het kongres, bÿ een besluit hem toegedacht had, en die officier werd ook in Callao aangehouden.— Hÿ ging naar Lima; en daar zÿnde stelde men hem veel gevaar op den weg voor oogen en weerhield hem verder te reizen; dien tengevolge was hÿ genoodzaakt terug te keeren, de degen en de mededeelingen waarmede hÿ belast was, daar te laten.— Peru was in oorlog met Colombia zonder dien te verklaren; Columbia was in vrede en zocht de vriendschap met Peru aantekweeken.

Toen het plan, hetwelk het Peruaansche gouvernement ontworpen had, om een gedeelte van ons grondgebied met behulp van de Columbiaansche troepen te veroveren, verÿdeld werd, verloor het echter de hoop niet om zulks door andere middelen te bewerkstelligen. Het ondernam een leger aan de grenzen te vormen en voerde dat plan zoo spoedig uit, als ware het van voornemen den veldtogt ten eerste te openen. Men droeg zorg dat zoodanige handelingen het gouvernement van Columbia niet zouden verontrusten en dacht het in slaap te wiegen door een minister plenipotentiaire aftevaardigen zonder eenige instructien of magt hoe ook genaamd, om eenige zaken te kunnen afmaken, hem te kennen gevende dat zyne zending ten doel had voldoening te geven voor de beledigingen waarover men te klagen had, en welken het gouvernement van Peru zelve veronderstelde aangedaan te hebben, zonder dat men eenig beklag hoegenaamd gedaan had. Zoodanig hield Peru zich zelve overtuigd dat hare daden vÿandelÿk waren.

Het gouvernement van Columbia bemerkte welora de strik die men hem spande en zag wel in tot wat einde die minister afgevaardigd werd; maar desniettegenstaande gedoogde hÿ deszelfs komst, ten bewÿze hoe verre zÿne wenschen zich uitstrekken om den vrede te behouden. Deze minister werd bekend gemaakt met de beweegredenen der klagten en met de vergoedingen welke door het gouvernement geeischt werden; en hÿ verklaarde openlÿk geene instructien te bezitten om toetestemmen in de vereffening en de betaling van hetgeen Peru aan Columbia schuldig is ten aanzien der gedane voorschotten, noch om te onderhandelen wegens de overgave van de provintie Jaen en een gedeelte van Mainas, welke Peru geusurpeerd heeft. Hÿ ontkende de overeenkomst op grond van dewelke de Columbiaansche troepen naar Peru vertrokken waren en waarbÿ het bepaald was, dat naar gelang van vermindering der troepen, dezelven door anderen vervangen zouden worden. In plaats van voldoening te geven op de verdere geopperde bezwarenissen werden dezelve nog meer vergroot; hÿ voer uit in beledigingen tegen het opperhoofd van het gouvernement, tegen de generaals van Columbia en derzelver troepen en tegen alle Columbianen. Zÿne zending had dus geen ander doel dan de lÿst der bezwaren te vermeerderen en het gouvernement van Peru het genoegen te verschaffen dat van Columbia te beledigen en te hoonen onder het schild der onschendbaarheid van deszelfs minister.

Intusschen hield dat gouvernement zich bezig aan de troepen in Bolivia welken aan hetzelve de vryheid en het bestaan gegeven hebben, den doorgang op een punt van deszelfs grondgebied te weigeren, om naar haar vaderland terug te keeren, na haar bloed en haar leven veil gegeven te hebben om de onafhankelÿkheid te geven en de welvaart te stichten van diezelfden die haar het verlof weigeren, om vrÿelÿk door het land te trekken, hetwelk getuigen was van haren roem. Deze weigering en de kuiperÿ der Peruaansche generaals, bragten de onlusten van den 25sten Dec. ll. in La Paz te weeg, welke weldra gestild werden, doch niet zonder het vergieten van Columbiaansch bloed. Het Peruaansche gouvernement verheugde zich met de tÿding van dat ongeval; bekroonde deszelfs stichters met lofstuitingen in een publiek geschrift; en de belhamer, de sergeant die het ondernomen en de grootste buitensporigheden in La Paz gepleegd heeft, door de inwoners te besteelen, is met eereteekens en onderscheiding in Lima ontvangen geworden.

Wat heeft men te verwachten van een gouvernement, wien de eer, vroomheid, zeden en goede trouw onbekend is; dat verraad sticht, dat behagen schept het bloed zÿner weldoeners te zien vergieten; en wiens schreden gekenmerkt zÿn met ondankbaarheid en trouwloosheid?

Het heeft thans een inval gedaan in Bolivia, met welk land Columbia naauwe betrekking van vriendschap en broederschap heeft, zonder vooraf den oorlog te verklaren; en zyn generaal heeft de stoutheid gehad proclamatien uittevaardigen aan de Columbiaansche troepen, haar van hare pligten te doen afwyken. Het heeft besloten een eskader te zenden om de haven van Guayaquil te blokkeren; en het aan de grenzen geposteerde legerkorps op Columbia te doen aanrukken, met den President zelve aan het hoofd. Eenigen tyd geleden heeft het stilzwygend toegelaten dat een detachement van dat leger binnen Zapotillo, in het grondgebied van Columbia viel, daar den Peruaanschen standaard te ontvouwen en de inwoners in opstand te ruijen. Het heeft toegestaan aan den generaal van hetzelfde leger en aan den prefect van het departement der Vryheid om bedreigende proclamatien uittevaardigen, waarin de President van deze Republiek wreedelyk beledigd en gehoond wordt. Het heeft in zyne officiele papieren Columbia en deszelfs gouvernement gelasterd. Eindelyk heeft het vyandelykheden en oorlog begonnen zonder het regt der volken in acht te nemen, toen de onderhandelingen met zyn afgezant nog hangende en derzelver uitslag niet bekend waren.

De oorlog is onvermydelyk gemaakt tusschen Columbia en Peru, en deszelfs gevolgen zullen ten laste der genen gelegd worden, die denzelve veroorzaakt hebben.— Het gouvernement van Columbia heeft het niet gewild en wenscht nimmer in de noodzakelykheid gebragt te zyn denzelve te voeren; maar! wat te doen? Peru onderneemt reeds dit grondgebied te overweldigen, gelyk zy dat van Bolivia gedaan heeft; zy wil reeds deszelfs haven blokkeren en de hulp troepen welke nog in Bolivia zyn, in oproer brengen.

Kan men omtrent dit alles onverschillig zyn en afwachten dat de beraamde verovering bewerkstelligd worde?

De onpartydige volkeren zullen beslissen of zyne toegevendheid en lydzaamheid tot zoo ver kunnen getrokken worden.

Het gouvernement van Columbia heeft niets te klagen over het volk van Peru; hetzelve is overtuigd der gevoelens van dankbaarheid, welken het jegens dit land bezielen. De oorlog wordt dus niet tegen hen gevoerd, maar tegen hun gouvernement, de eenige oorzaak van denzelven en van alle beledigingen en kwellingen welke Columbia geleden heeft. Geve God dat op hetzelve alleen en op deszelfs agenten, de onheilen, de onvermydelyke gevolgen van den oorlog, vallen! Geve God dat dezelve spoedig eindige, dat dat gouvernement de geregtigheid erkenne en zich gereed make de noodige voldoening te geven, zyne naburen in vrede late en hen verzekering geve van zyne vrienschap en goede trouw.

Het gouvernement van Columbia roept de uitspraak van de verdere Amerikaansche staten in, om te getuigen wegens deszelfs vreedzame inzigten en deszelfs wensch dat zy allen door de sterkste banden van vriendschap en verbondschap naauwer verbonden wierden. Tot dat einde heeft hetzelve het Amerikaansche bondgenootschap daargesteld, en wanneer dit nog bestond zoude het ongeval tusschen Columbia en Peru niet zoo ver gekomen zyn. Het zoude als scheids man en middelaar gediend hebben en zyne bemiddeling zoude krachtdadig geweest zyn; maar de kwaadwilligheid heeft zyne pogingen nutteloos gemaakt; en het gouvernement van Peru heeft het niet willen erkennen, schoon door bestaande traktaten daartoe verbonden. Dat gouvernement heeft eene byzondere staatkunde aangenomen, om straffeloos vyandelykheden tegen de andere staten te plegen en is beducht geweest voor een' onpartydigen regter die deszelfs gedrag zoude verfoeijen.

Het gouvernement van Columbia onderneemt dezen oorlog tegen deszelfs wil. Het wil geene overwinning behalen, bezoedeld met Amerikaansch bloed. Het zal het gevecht vermyden zoo lang zulks mogelyk is; en het zal steeds geneigd zyn alle voorstellen aannemen, welke bestaanbaar zyn met de eer en waardigheid van deszelfs natie.

FROM ENGLISH PAPERS.

LONDON, JUNE 17.

MADRID, June 4.

The communications between our Cabinet and the Regency of Lisbon are becoming more and more frequent, for a day does not elapse without a courier arriving from, or being despatched to Lisbon. There is not the least doubt that Don Miguel has demanded from our Government such assistance as might enable his Highness to quell the revolution of Oporto, whose leaders, according to accounts from Lisbon, were preparing to march to Coimbra with 6,000 troops of the line and volunteers. The supreme authority of Don Pedro had been solemnly proclaimed at the latter town, while 500 troops had been sent from Oporto to Braga for the same purpose.

Our Apostolicals are exciting our Government to send 7,000 or 8,000 troops from Galicia to Oporto, which, no doubt, would soon put down the revolution there; but our Monarch and his Ministers are labouring under the greatest perplexity. In fact, the few troops that have been re-organised, have been sent to Catalonia, Pamplona and San Sebastian, and must, necessarily, remain in those provinces: 4,000 more are assembling at Seville, in order to garrison Cadiz, which the French will evacuate at the end of this month. I do not see what troops could be sent to Portugal, except some regiments of militia, or the King's Guard. In regard to money, Don Miguel must knew well that his uncle has been obliged to leave the capital for the purpose of begging three or four millions of reales in the northern provinces. I have been, however, informed that, last week, a banker, of this capital, M. Balmasidad, had made some unusual remittances to Lisbon, by order of two Parisian bankers, M. Aguado and M. Hubard, no doubt on account of the Pavellon Matsand, or the Jesuits.

The expedition alluded to in my last, sailed from Cadiz on the 27th ultimo. Two thousand more recruits have been ordered to march to Cadiz from Catalonia and Arragon, to form another expedition, which will sail at the beginning of September, when two frigates and a corvette will be fitted out.

The arrivals of friars and priests, from our colonies, by way of Cadiz and Bordeaux, is continued.

(From the *Quotidienne.*)

PARIS, JUNE 14.—The Algesiras, ship of the line, of eighty guns, and four frigates of the first class, are equipping with great haste at L'Orient. These ships are to join the squadron of Brest. All the requisites for the equipment of this small fleet are sent for from Bordeaux, Rochefort, and Brest, at a great expense.

GREECE.

(From the *Algemeine Zeitung.*)

VIENNA, JUNE 5.—According to the latest accounts from Constantinople, the Divan's disposition to yield has entirely disappeared, and been superseded by a more warlike sentiment.

The *Courier de Smyrna*, of the 26th April, computes the forces which Ibrahim Pacha had during the commencement of April, in the Morea, at seven regiments of regular troops between Modon and Navarino, forming

together, effective men	18,170
Irregulars, Infantry, Turks, Candiots, Moreots, and Albanese, to garrison the fortresses . .	6,800
Irregular Cavalry near Modon and other fortresses	4,000
Irregulars at Patras, Infantry and Cavalry, under Ahmed Pacha's command	1,500
Total	31,520

The garrison of Navarino amounts to 1,500 men, that of Modon to 600, and that of Coron, to 2,800 men. Ibrahim's household and Court consist of 500 individuals; at the head of them is the Kiaja Bey, who at present discharges the functions of Governor of Modon, and Ahmed

Effendi as Intendant-General. Ibrahim's ships of war consist at present of two Egyptian brigs, two transports, and one schooner, at anchor at Modon, and one Egyptian brig of war at Navarino. Provisions are distributed with much punctuality, but the rations are diminished by one half. If the supplies in the store-houses are calculated according to this proposition, they may last till the end of June. The Arabs cannot yet forget the battle of Navarino, and the presence of the Allied squadron, which blockades all the ports completely. On the 21st of March the garrison of Coron, consisting chiefly of Albanians, showed themselves mutinous, demanded their pay and threatened otherwise to surrender the fortress to the Greeks and English; and some days afterwards symptom of discontent manifested themselves likewise in the camp of cavalry. These disturbances were soon settled by the appearance of two regiments sent against the mutineers, as well as by the presence of Kiaja Bey, who proceeded in person to Coron. Ibrahim said loudly, "that these mutinies had been concocted outside, and that arms were employed against him with which Mussulmans were unacquainted."

June 20.

GERMAN PAPERS.

Petersburg, June 4.—An Extraordinary Supplement to the *Petersburg Journal* of this date, contains a bulletin from the camp before Braila, which gives an account of the arrival of his Majesty in the Camp, and of the proceedings till the 26th May. On the 24th the Emperor ascended a hill at the out-posts, in order to judge of the effect of the mortars placed in a battery on the left of the position. Soon after a body of Turks, preceded by a white flag, appeared. It was a flag of truce from the Pacha, who came to return thanks for his Majesty's generosity in releasing the prisoners. On dismissing this flag of truce, the Emperor commissioned him to tell the Pacha, that the longest time granted him to capitulate was till three o'clock the following morning, after which the garrison could expect no terms. A battery of 24 guns having been erected in the night, on the right of the army, opened its fire at daybreak. His Majesty immediately went to see its effects, when the enemy, observing, from the number of officers assembled on this spot, that the Emperor was probably there, began a fire from 24-pounders at the hill on which his Majesty stood; several of the balls fell at the foot of the hill. His Majesty, finding that the operations of the siege proceeded as rapidly as possible, left the camp and arrived on the 26th at Bender, where he met the Empress.

Hanover, June 6.—We learn here from good authority that the Cabinets of London and Paris are engaged in various negotiations for the evacuation of the Morea by the Egyptian troops, and that no means will be neglected to deliver Greece from these foreign barbarians; that it is probable troops may be sent by European Power to land in the Morea, and enforce by arms the decisions of the Cabinets. It is said, indeed, that the Cabinet of London is less inclined to a landing than that of Paris; but it is probable that the cause of humanity will prevail. Measures will be taken at the same time to obtain the release of the Greeks who have been sent to Egypt slaves, for which purpose an Ambassador, accompanied by a considerable squadron will go to Alexandria, and endeavour to obtain the release of the Christians by amicable negotiations, and if they fail, to employ coercive measures, which would begin with the blockade of Alexandria, and, in case of extremity, be followed by a landing. We do not know what change may result from the alteration in the English Ministry.

June 23.

(From the *Gazette de France.*)

Ægina. April 29.—A remarkable change has taken place within the last six weeks in the tone and the proceedings of the President of Greece. It is thought that this proceeds from the late measures of Russia. He is wholly engaged upon two things—the extension of the frontiers towards the north and the internal organization of the country. No arrangement with Turkey is thought of, and nobody seems to care whether the Greek Bishops have arrived at Arta or not. It is considered as certain that the Turks will not and cannot undertake any thing this year. War is carried on against them in a manner which is not very brilliant, to be sure, but which in certain cases more directly attains the object. Sachtury blockades the Egyptians. Church and Ypsilanti are in Eastern and Western Greece; but though they are inactive their presence is not without use.

The internal organisation proceeds though slowly, the Rumeliots having departed. (The last of them have left Corinth).

Count Capo d'Istrias is endeavouring to create a revenue to farm the national estates, or to sell them in case of necessity. The islands promise a revenue double that of last year. The national bank already possesses 80,000 colannati, which is a large sum for the country. There is no doubt that the President, with the resources which he has in his hands, may do to the end of the year without the pecuniary assistance which has been promised him by the Allies.

The Egyptians are still concentrated between Navarino and Modon. All of them from the drummer to the Commander-in-chief, desire to return to their own country, but the latter will not quit his post without an order from the Sultan.

In order to give the Allied Commanders no ground for complaint, he has hitherto refrained from making incursions into the interior of the Morea, but when his magazines are empty, and harvest time is come, he will probably go to subsist there with his troops, and if nothing is decided at that time, he will proceed to the Isthmus. The Turks in Rumelia are doing nothing. They will maintain their positions at Missolonghi and Athens—that is to say to the autumn at the farthest. They are at present assembling in the defiles of Attica.

Meantime the Allied Commanders appear resolved to do every thing to oblige Ibrahim to evacuate the Morea. They blockade the ports of Messenia, and Admiral de Rigny has lately sent the Trident with orders to take advantage, if possible, of the revolt of the garrison of Coron, to put that place in the hands of the Greeks.

It is said that the Turkish flotilla threatens Samos.—Admiral de Rigny had on the 25th, an interview on the subject, with Messrs. Parker, Viario Capo d'Istrias, and Fabvier, and afterwards wrote to the President that he did not consider Samos in the same situation as Scio, because ever since the insurrection that island had constantly resisted the Turks, and that there was not a single one in its territory; that consequently it had a right to profit by the stipulations of the Treaty of July 6, and of the Convention of September 14; that he should, therefore, preceed to that point, and intimate to the Turks, in case they projected an attack, orders to retire; that he had made an agreement on this point with Commodore Parker, and that he should take with him if necessary the Warspite and the Juno; lastly, that with respect to the revolution of the Samiots, he did not intend to exercise any influence. It does not appear, however, to be the intention of the President to include Samos, when the future Constitutions of the country is settled, but it is still wished to secure to the Greeks the possession of that island, in order to exchange it, if necessary, for another portion of territory more convenient.—*Augsburg Gazette.*

Paris, June 16.—The number of French troops scattered about in different points of Province is estimated at thirty thousand. Of the expedition at Toulon, it is now said that although intended for the Morea from the first, its sailing was delayed in consequence of remonstrances of the British Cabinet. A few days will decide how far these may interfere with the final determination of the French Government.

(From the *Constitutionnel.*)

Paris, June 20.—Letters from Toulon, dated the 13th inst. say—The division under the orders of M. Cuvillier, commanding the Ville de Marseille, sets sails this moment. It consists of the frigates Amphitrite, Vestale, Bellona, Cybele, of the brigs Faucon and Curieux, and the bombard Hecla, besides thirty-two transports lately arrived from Marseilles. All these ships have provisions on board for two months and are supplied with utensils which makes it be supposed that they are destined to transport cavalry and infantry troops. Nothing transpires respecting the object of their mission, but the report most generally credited is, that they are going to Cadiz to take a part of our troops which the will leave in the Balearic Islands, that are to be given up to us by Spain. Yesterday the schooner La Torche, Captain Viscount de Flotte, arrived from Corfu. The despatches which she brings to the Minister of Foreign Affairs have been sent off by express.

A letter from Marseilles adds, that they begin to fear that peace with Algiers will not take place, the negotiations continuing too long. This state of things completely paralyses commercial business in this port.

Ministers have, it is understood, resolved to send Mr. Stratford Canning on a special mission to the Greeks. This measure, it is said, is undertaken conjointly with France, in consequence of the hopes entertained of bringing the question of Grecian independence to an issue. Mr. C., it is expected, will proceed instantly on his mission, and will leave town in one or two days, at the latest.

Brussels, June 19.—The news which we have before given of the intended marriage of Prince Gustavus of Sweden to Princess Marianne of the Netherlands, receives confirmation from various quarters. As Prince Gustavus is the sole heir of his aunt the late Empress Elizabeth of Russia, he possesses considerably property, and has, besides a claim to some indemnity. It is farther reported that the Prince, after he is naturalised, will be appointed Master-General of the Ordnance, and will reside at the Hague, in the Palace of the late Princess of Orange, his Majesty's mother. Some persons even say that the marriage will take place on the 24th of August, his Majesty's birth-day.

The *Journal General du Commerce* of Amsterdam, from which we have taken particulars, says that proposals will be made to the States General, to send a part of the National Militia to our Colonies.

June 25.

MADRID.

(PRIVATE CORRESPONDENCE.)

The revolution of Portugal continues to alarm our Government, and the more so, as our smugglers, trading with that country, have dispersed in Gallicia and Castile thousands of copies of the proclamations and the new *Gazeta* published at Oporto by the Constitutionalists.—The police are, it appears, aware that the Members of a secret association have it in contemplation to avail themselves of the present moment to effect in Gallicia a similar revolution to that of Oporto. The plan is completing, according to some persons, by Mina's friends, and by others by those of Alva or Torrigos. The latter now appear to be more in favour in Spain amongst the friends of liberty. However it may be, the nation was so much betrayed and disappointed in the last revolution of the Cortes, that these leaders would have at present to contend with many obstacles and difficulties, before they could put the people in motion. Moreover, since my last, new measures of police have been prescribed by Government in Estremadura and Gallicia, one of them being to intercept every communication between the latter province and the Portuguese territory occupied by the Constitutionalists. Besides, four regiments of active militia and two battalions of the line have been cantoned on the banks of the river Minho, forming a line from Monterey to Tuy, Bayona, and Santiago; while at La Corona the re-organization of the 21st of the line, with about 1,200 recruits, arrived there from Arragon, is carried on actively. General Eguia, who commands in Gallicia, would have disposable, at a short notice, 7 or 8,000 men, including the militia.

Similar precautions are taking in Estremadura and Castile, whose Captains-General also watch closely the frontiers of Portugal, where from 10 to 12,000 men could be assembled very shortly. For the present, it does not appear that our Government is disposed to interfere, in an ostensible manner, in the disturbances of that country, the above measures being more particularly directed to keep peace at home.

The *Madrid Gazette* is very silent about the occurrences of Portugal, but recent private advices from that quarter confirm what I stated in my last, namely—that the Constitutionalists were masters of Tras-os-Montes, Entre Duero é Minho, and in Beira to Coimbra, while in Estremadura, Alenteja, and Algarve, they are gaining ground, though slowly, in the two latter provinces in particular, where orders were received from Lisbon, soon after the revolution burst out at Oporte, to cajole and arm the mob, and to form in each town a battalion of volunteers of the same description, for the same purposes as those organised by our Apostolicals in Spain at the overthrow of the Constitution. We have heard that these wretched people are indulging, at Lisbon, Portalegre, Evora, Besja, and other points, in all sorts of excesses and cruelties. Elvas holds out for Don Miguel, because the Governor and his troops are too near to Badajoz, where our Apostolicals have a Junta. The latter trust much to the triumph of Don Miguel and his mob; but if the Constitutionalists have been enabled to secure their rear and march from Coimbra to Lisbon, with 5 or 6,000 men only (as some say has been the case), the whole Regency and Absolutism will shortly disappear from Lisbon, for Don Miguel has neither regular army nor money.

Their Majesties continue their visit in the Basque provinces, and were on the 8th at San Sebastian. The qneen appears much pleased with that country

July 2.

(Extract from the *Courier de Smyrna.*)

Smyrna, April 26.—Commodore Sir Thomas Staines, commanding the British frigate Isis, delivered up the possession of the fortress of Carabusa to the officer sent by the President of Greece to receive the same.

All the houses that were built in an amphitheatrical form, below the fort, to the number of 198, have been demolished. Only a few have been left standing to accommodate the garrison with lodgings. A small village on the edge of the sea remains likewise, because it was not deemed necessary to destroy it, as, in case the pirates should again make it their lurking hole, it would be easy to lay hold of them there.

The French frigate Pomona sailed a few days ago from Carabusa to Milo on her way to France.

On the 23d of April the birth-day of his Majesty the King of England was celebrated by salutes of artillery. (Extract from the *Courier de Smyrna* of the 10th of May.)

The amount of the investments in the national Bank of Greece, established by the President, reached on the 21st of April to 81,802 Spanish dollars.

MALTA, June 7.

Sir Edward Codrington has arrived in the Ocean, 74, from Navarino, where he left the Ottomans as well as might be expected under existing circumstances; and, on the 3d instant, arrived also his Majesty's ship Glasgow, in a fortnight from Alexandria, having on board the Captain, officers, crew and equipage of his Majesty's ship Parthian, which vessel, I am sorry to inform you, was wrecked, on the coast of Egypt, on the 15th ultimo, on her passage from Corfu, which place she left on the 5th of the same month, for the purpose of bearing despatches to the squadron cruising off Alexandria. It is said that these despatches were brought to Corfu by a French ship of war and the steam-boat from Ancona, which both arrived the same day, and previous to the promulgation of the Russian Manifesto, and that they contained instructions for the strict blockade of Alexandria by the Admirals of the three Allied Powers. It is a singular circumstance—though not the slightest degree of blame can be attributed to the Captains or officers, whose conduct throughout has been most exemplary—that this, ineluding the Cambrian, is the second of his Majesty's vessels that has unfortunately gone ashore since the battle of Navarino; yet is is a happy consideration that the crews have all escaped.